

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IUMINAV GRUP”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IUMINAV GRUP” împotriva Societății Comerciale „NATADORIX” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „LUNDAS-TRANS”, în proces de insolabilitate, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

(Dosarul nr. 2rac-282/22
NR. PIGD 2-17167606-01-2rac-02122022)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023.
Indicarea declarativă a temeiurilor prevăzute la art. 432 alin.(2) lit. a), c), alin. (4) din Codul de procedură civilă, nu constituie temei de recurs.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Iu. Potînga,
Curtea de Apel Chișinău, jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci,

24 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IUMINAV GRUP”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 martie 2015, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a depus cerere împotriva S.C. „NATADORIX” S.R.L., în proces de insolabilitate, solicitând confirmarea creanței față de S.C. „NATADORIX” S.R.L.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin încheierea din 10 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău, menținută inițial prin decizia din 11 iunie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea de validare a creanțelor înaintată în cadrul procedurii simplificate inițiate în privința S.C. „NATADORIX” S.R.L. și au fost validate creanțele, după cum urmează: suma de 75 324,66 de lei, cu titlu de datorie, formată în urma neexecutării contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006, încheiat între S.A. „MOLDOVAGAZ” și S.C. „NATADORIX” S.R.L., cu titlu de creanță chirografară de rangul V; suma de 135 883,41 de euro și 486,00 de lei, formată în urma neexecutării contractului de împrumut/credit nr. C/08/0056 din 24 septembrie 2008 și a contractului de ipotecă nr. 11982, cu titlu de creanță garantată; a fost obligat lichidatorul S.C. „NATADORIX” S.R.L., Î.I. „Timotin Veaceslav”, să includă în tabelul creanțelor al S.C. „NATADORIX” S.R.L. creanțele creditorului S.R.L. „IUMINAV GRUP”. Însă prin decizia din 17 septembrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a casat încheierea din 10 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău. Instanța de recurs a constatat în speță existența unui litigiu de drept, având în vedere că creanțele înaintate nu pot fi validate, odată ce nu au fost recunoscute de lichidatorul debitorului și lipsesc documente confirmative ale pretinselor datorii, fapt ce impune adresarea creditorului într-un proces separat de confirmare a creanței în conformitate cu art. 144 alin. (4) din Legea insolabilității.

3. Reclamantul a precizat că, în baza contractului de cesiune de creanță din 29 ianuarie 2014, B.C. „MOBIASBANCĂ-Groupe Societe Generale” S.A., în calitate de cedent, a cedat către S.R.L. „PFB COLLECTION” creanța sa față de S.C. „NATADORIX” S.R.L. în mărime de 135 883,41 de euro și 486,00 de lei. În baza contractului de cesiune de creanță încheiat între

S.R.L. „PFB COLLECTION” și S.R.L. „IUMINAV GRUP” a fost cedată creanța în mărime de 135 883,41 de euro și 486,00 de lei, pe care S.R.L. „PFB COLLECTION” a avut-o față de S.R.L. „LUNDAS-TRANS”. Totodată, au fost cedate toate drepturile cedentului din contractul de ipotecă, obiect al căruia l-a constituit bunul imobil cu numărul cadastral 010010136901.

4. În baza contractului de cesiune de creanță nr. 85 din 25 noiembrie 2013, încheiat cu S.A. „MOLDOVAGAZ”, în calitate de cedent, i-a fost cedată creanța față de S.C. „NATADORIX” S.R.L. în mărime de 75 324,66 de lei. Actele respective confirmă creanța față de S.C. „NATADORIX” S.R.L.

5. Prin încheierea din 13 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „IUMINAV GRUP” împotriva S.C. „NATADORIX” S.R.L. privind încasarea datoriei, s-a strămutat la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, pentru examinarea cauzei conform competenței jurisdicționale.

6. Prin cererea concretizare datată cu 21 decembrie 2015, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a solicitat încasarea de la S.C. „NATADORIX” S.R.L. a sumei de 75 324,66 de lei, cu titlu de datorie, rezultată din neexecutarea contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006 și a sumei de 135 883,41 de euro și 486 de lei, cu titlu de datorie în baza contractului de credit nr. C/08/0056 din 24 septembrie 2008 și a contractului de ipotecă nr. 11982.

7. Prin încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu „LUNDAS TRANS” S.R.L.

8. Prin încheierea din 04 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în temeiul art. 267 lit.a) din Codul de procedură civilă, s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „IUMINAV GRUP” împotriva S.C. „NATADORIX” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. C/08/0056 din 24 septembrie 2008 și contractul de ipotecă nr. 11982, precum și din neexecutarea contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006.

9. Prin decizia din 11 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul declarat de S.R.L. „IUMINAV GRUP” și s-a casat încheierea din 04 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău. S-a pronunțat o nouă decizie sub formă de încheiere prin care s-a respins demersul S.C. „NATADORIX” S.R.L. privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, fiind remisă cauza primei instanțe, pentru examinare în fond.

10. Prin încheierea din 31 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a încetat procesul civil, la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „IUMINAV GRUP” împotriva S.C. „NATADORIX” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. C/08/0056

din 24 septembrie 2008 și contractul de ipotecă nr. 11982, precum și din neexecutarea contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006, din motivul existenței unei hotărâri irevocabile între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

11. Prin decizia din 18 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul înaintat de S.R.L. „IUMINAV GRUP” și s-a casat încheierea din 31 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. S-a pronunțat o nouă încheiere prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul S.C. „NATADORIX” S.R.L. privind încetarea procesului civil, fiind remisă cauza primei instanțe pentru examinare, în același complet de judecată.

12. Ulterior, concretizând pretențiile, S.R.L. „IUMINAV GRUP”, reprezentată de avocatul Igor Verejeanu, a solicitat încasarea de la S.C. „NATADORIX” S.R.L. a sumei de 135 883,41 de euro și 486 de lei, cu titlu de datorie în baza contractului de credit nr. C/08/0056 din 24 septembrie 2008 și a contractului de ipotecă nr. 11982, a sumei de 75 324,66 de lei, cu titlu de datorie, rezultată din neexecutarea contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006 și a cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 28 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea formulată de S.R.L. „IUMINAV GRUP” împotriva S.C. „NATADORIX” S.R.L., în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, în proces de insolabilitate, cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. C/08/0056 din 24 septembrie 2008 și contractului de ipotecă nr. 11982, precum și din neexecutarea contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 3086 din 10 noiembrie 2006 și încasarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 01 octombrie 2021, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a declarat apel împotriva hotărârii din 28 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, inclusiv încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în instanța de fond și cea de apel.

15. Prin decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de S.R.L. „IUMINAV GRUP” și s-a menținut hotărârea din 28 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

16. În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat că, soluția primei instanțe este întemeiată, iar argumentele apelanților poartă un caracter declarativ.

17. Prin acțiunea depusă, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a solicitat încasarea datoriei în baza unor contracte încheiate până la 1 martie 2019,

dată la care a intrat în vigoare Legea privind modernizarea Codului Civil. Respectiv, litigiului deferit judecării în prezenta speță îi sunt aplicabile dispozițiile legii civile în redacția în vigoare până la 1 martie 2019.

18. Din sensul prevederilor art. 512, art. 514, art. 572, art. 558, art. 560 din Codul civil rezultă că, odată cu încheierea contractului de cesiune, la cesionar trec toate drepturile și obligațiile pe care acesta le-a avut față debitorul cedat.

19. În condițiile speței, s-a constatat cert, că contractul de ipotecă încheiat între B.C. „MOBIASBANCĂ-Groupe Societe Generale” S.A. și S.C. „NATADORIX” S.R.L., a avut ca obiect garantarea executării obligațiilor asumate de S.R.L. „LUNDAS-TRANS” față de Bancă.

20. La fel, s-a stabilit că după intentarea procesului de insolvență în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, reclamanta/apelantă S.R.L. „IUMINAV GRUP” și-a validat creanțele sale în mărime totală de 135 883,41 euro și 486 lei.

21. Raportând normele legale citate anterior la circumstanțele de fapt ale speței, instanța a conchis asupra temeiniciei soluției primei instanțe de respingere a pretenției S.R.L. „IUMINAV GRUP” cu privire la încasarea din contul S.C. „NATADORIX” S.R.L. a sumei de 135 883,41 euro și 486,00 lei, iar argumentele contrare ale apelantei au un caracter declarativ și neîntemeiat.

22. Sub acest aspect, a subliniat că, odată ce S.R.L. „IUMINAV GRUP” și-a validat creanțele sale în mărime de 135 883,41 euro și 486,00 lei, în cadrul procesului de insolvență intentat în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, aceasta nu mai poate pretinde încasarea aceleiași sume, apărute în baza aceluiași acte juridice, din contul S.C. „NATADORIX” S.R.L. Or, odată ce creanțele respective au fost validate în cadrul procesului de insolvență intentat în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, a decăzut dreptul satisfacerii creanțelor apelantei din contul bunurilor ipotecate de către debitorul garantat S.C. „NATADORIX” S.R.L.

23. Instanța de apel a respins argumentele apelantei precum că, în cazul neexecutării obligațiilor debitorului S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și ale debitorului ipotecar S.C. „NATADORIX” S.R.L., creditorul ipotecar S.R.L. „IUMINAV GRUP” are tot dreptul satisfacerii creanțelor sale din contul bunurilor ipotecate și a debitorului ipotecar S.C. „NATADORIX” S.R.L., așa cum, creanțele creditorului S.R.L. „IUMINAV GRUP” au fost incluse în tabelul definitiv al creanțelor al S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și, creanțele apelantei, urmează a fi satisfăcute și valorificate în cadrul aceluși proces.

24. Instanța de apel a reținut că, prin încheierea din 11 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în scopul executării creanțelor validate ale S.R.L. „IUMINAV GRUP”, conform încheierii din 10 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a dispus admiterea cererii creditorului S.R.L. „IUMINAV

GRUP” privind autorizarea valorificării bunului și anularea măsurilor de asigurare, autorizându-se concomitent lichidatorul Radu Fortuna de a valorifica bunul imobil, și anume construcția amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Grenoble, nr. 147/2, nr. cadastral 010010136901 (gajată de către S.C. „NATADORIX” S.R.L.), grevat cu garanții în ordinea prevăzută de art.131-132 Legea insolvenței, fiind anulate măsurile de asigurare. Prin aceeași încheiere lichidatorul a fost obligat să prezinte instanței un raport privind executarea încheierii.

25. La 06 octombrie 2014, lichidatorul Radu Fortuna a prezentat un raport cu privire la executarea încheierii din 11 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău, potrivit căruia acesta a primit de la S.R.L. „IUMINAV GRUP” o notificare (fără dată), prin care se solicită valorificarea bunului imobil indicat în regim de urgență, prin vânzarea acestuia către terțul S.R.L. „RIGO PRIM” la prețul de 1 620 000 lei. La raport a fost anexat raportul de evaluare nr.14/06-005 din 17 iunie 2014, perfectat la cererea S.R.L. „IUMINAV GRUP” de către S.R.L. „TERRAINFOPLIUS”, cu indicarea valorii de piață a imobilului în mărime de 1 536 500 de lei. Concomitent, la raport a fost anexat procesul verbal nr. 1 de negocieri directe între S.C. „NATADORIX” S.R.L., în proces de faliment simplificat și S.R.L. „RIGO PRIM” din 05 septembrie 2014, potrivit căruia Radu Fortuna, în calitate de vânzător, a decis, prin negocieri directe, vânzarea imobilului construcție comercială amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Grenoble, nr. 147/2, nr. cadastral 010010136901, către S.R.L. „RIGO PRIM”, în calitate de cumpărător, la prețul de 1 620 000 lei, cu achitarea în decurs de 7 zile din momentul perfectării notariale a contractului de vânzare-cumpărare. La raport a fost anexat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 6101 din 05 septembrie 2014, perfectat de notarul public Galina Ceban, potrivit căruia Radu Fortuna a vândut din numele S.C. „NATADORIX” S.R.L., în proces de lichidare, în temeiul încheierii din 26 mai 2014 a Curții de Apel Chișinău (de numire a lui Radu Fortuna, în calitate de lichidator), iar S.R.L. „RIGO PRIM” a cumpărat la negocieri directe construcția cu suprafața totală de 482,1 mp, înregistrată provizoriu cu număr cadastral 010010136901 din mun. Chișinău, str. Grenoble, nr. 147/2. La raport au fost anexate suplimentar 5 ordine de plată conform cărora Fortuna Radu a transferat către S.R.L. „IUMINAV GRUP” mijloace financiare în sumă totală de 1 619 500 lei, acestea fiind ordinele de plată: nr. 1 din 09 septembrie 2014 suma de 500 000 lei, nr.2 din 09 septembrie 2014 suma de 87 000 lei, nr.3 din 12 septembrie 2014 suma de 500 000 lei, nr.4 din 12 septembrie 2014 suma de 500 000 lei și nr.5 din 12 septembrie 2014 suma de 32 500 lei.

26. Astfel, la moment creanța validată a S.R.L. „IUMINAV GRUP” față de debitorul S.R.L. „LUNDAS-TRANS” a fost parțial stinsă din contul înstrăinării bunurilor gajate în baza contractului de ipotecă încheiat între B.C. „MOBIASBANCA-Groupe Societe Generale” S.A. și S.C. „NATADORIX”

S.R.L. Corespunzător, s-a impus concluzia că prima instanță just a respins pretențiile de încasare a creanței în mărime de 135 883,41 euro și 486,00 lei.

27. Totodată, a conchis asupra temeiniciei soluției instanței de fond de respingere a pretențiilor S.R.L. „IUMINAV GRUP” cu privire la încasarea sumei de 75 324,66 de lei, care rezultă din contractul de cesiune a creanțelor încheiat cu S.A. „MOLDOVAGAZ”.

28. În acest sens, instanța a reiterat că potrivit prevederilor legale care reglementează instituția obligațiilor, obligațiile civile apar în temeiul actelor juridice, faptelor juridice, sau în temeiul legii. Temeiul executării rezidă în existența obligației și ajungerea acesteia la scadență.

29. După cum s-a constatat la caz, prin acțiunea depusă, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a pretins încasarea datoriei în mărime de 75 324,66 lei, care ar reprezenta datoria S.C. „NATADORIX” S.R.L., față de consumul gazelor naturale.

30. Prin înscrisurile cauzei se atestă, că la 25 mai 2006, între S.C. „NATADORIX” S.R.L. și S.R.L. „LUNDAS-TRANS” a fost încheiat contractul de locațiune nr. 3, prin care a dat în locațiune bunul imobil amplasat pe str. Grenoble, nr. 147/2, mun. Chișinău, adresă care este indicată în calitate de loc de consum al gazelor naturale în contractul de furnizare a gazelor naturale încheiat între S.C. „NATADORIX” S.R.L. și S.R.L. „CHIȘINĂU-GAZ”.

31. Potrivit contractului de locațiune enunțat, locatarul S.R.L. „LUNDAS-TRANS” s-a obligat să achite plata locațiunii, precum și toate serviciile comunale, inclusiv gazele naturale, energia electrică și paza obiectului pentru folosirea bunului închiriat.

32. Astfel, odată ce datoria pentru gazele naturale a fost formată de S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și nu de S.C. „NATADORIX” S.R.L., apelanta S.R.L. „IUMINAV GRUP” nu poate pretinde încasarea sumei de 75 324,66 lei din contul S.C. „NATADORIX” S.R.L., așa cum, obligația de plată a gazelor naturale revine locatarului și nu intimitei.

33. Instanța de apel a respins argumentele apelantei precum că, instanța de fond nu a luat în considerare faptul, că începând cu 1 ianuarie 2013, conform prevederilor Legii cu privire la gazele naturale, atribuțiile privind furnizarea gazelor naturale consumatorilor mun. Chișinău, au fost transmise de la S.R.L. „CHIȘINĂU-GAZ” către S.A. „MOLDOVAGAZ”, iar S.R.L. „CHIȘINĂU-GAZ” a transmis drepturile sale rezultate din contractul nr. 3086 din 10 noiembrie 2006, către S.A. „Moldovagaz”, inclusiv factura fiscală din 31 decembrie 2012 în sumă de 33 624,13 lei. Or, prin înscrisurile cauzei se confirmă, că locul de consum al gazelor a fost transmis în locațiune terțului, care în baza contractului de locațiune și-a asumat obligația de a achita gazele naturale consumate.

34. La fel, instanța de apel a considerat nefondat argumentul precum că, prima instanță a lăsat fără o apreciere faptul, că datoriile S.C. „NATADORIX” S.R.L. față de S.R.L. „CHIȘINĂU-GAZ” și S.A. „MOLDOVAGAZ” sunt pentru perioada 1 decembrie 2012 – 31 ianuarie 2013, când posesor și beneficiar a bunurilor din str. Grenoble, nr. 147/2 era S.C. „NATADORIX” S.R.L., așa cum, la momentul intentării procesului de insolvență în privința S.C. „NATADORIX” S.R.L., imobilul indicat se afla în posesia și folosința S.R.L. „LUNDAS-TRANS”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

35. La 16 noiembrie 2022, S.R.L. „IUMINAV GRUP” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului admisibil, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

36. În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea deciziilor prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, argumentând că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume dispozițiile art. 556, art. 558, art. 560 din Codul civil. Deși instanța de apel formal le-a indicat în decizie, totuși concluzia de respingere s-a fundamentat prin prisma dispozițiilor Legii insolvenței. În decizie s-a indicat că, și-a validat creanțele sale în mărime de 135 883,41 euro și 486 de lei în cadrul procesului de insolvență intentat în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și nu mai poate pretinde încasarea aceleiași sume, apărute în baza acelorași acte juridice, din contul S.C. „NATADORIX” S.R.L.

37. Instanțele inferioare au interpretat eronat și arbitrar normele de drept material raportat la circumstanțele speței, au ignorat în totalitate argumentele și înscrisurile prezentate. Actele judecătorești contestate sunt bazate exclusiv pe argumentele intimatului. Instanțele nu au analizat în detaliu și multiaspectual circumstanțele, ambele au admis încălcări ce au dus la soluționarea greșită a cauzei. Deși instanța de fond face referire la înscrisurile din care rezidă datoria solicitată, totuși ajunge la concluzia că, nu este confirmată creanța. Instanțele au respins acțiunea de încasare a datoriei, doar sub aspectul că, creanța de 135 883, 41 de euro a fost validată prin includerea în tabelul definitiv al creanțelor în procesul de insolvență intentat în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, iar acest fapt decade partea de a solicita încasarea datoriei de la intimatul S.C. „NATADORIX” S.R.L. La fel, deși au constatat circumstanțele faptice și au determinat raportul material-litigios dintre părți, au admis încălcări prin respingerea acțiunii înaintate, nu au argumentat în mod clar cum în condițiile existenței unui act juridic valabil, ce corespunde cerințelor legale, coroborat cu neexecutarea obligațiilor contractuale de către debitor, nu este îndreptățit la încasarea datoriilor.

38. Recurentul a opinat că, motivarea instanței de apel este o copie a poziției instanței de fond, fapt probat prin contrapunerea acestor acte judecătorești. Astfel, soluția pronunțată de instanța de apel nicidecum nu reprezintă rezultatul cercetării fondului cauzei și a argumentelor invocate în cererea de apel, iar acest fapt încalcă prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă.

39. Potrivit pct. 31 din Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil și de societate în general drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, a unei proceduri echitabile și a unei aprecieri convingătoare a faptelor, fiind executabilă. Doar atunci justițiabilul va avea convingerea că, a fost examinată cauza sa și că a fost soluționată corect. Soluțiile instanțelor inferioare denotă o examinare superficială a cauzei. Or, motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 § 1 CEDO, care reglementează *inter alia*, obligația de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

40. Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, constatăm că instanțele inferioare nu și-au îndeplinit obligațiile procedurale. Având în vedere rolul instanței ierarhic superioare, precum și existența erorilor de drept, se impune a considera admisibilă prezenta cerere de recurs. Conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212A).

41. Cu referire la încasarea datoriei de 135 883,41 de euro, a precizat că, aceasta rezidă din actele juridice, redându-le cronologic de la încheierea contractului de credit, urmat de contractul de ipotecă, acordul adițional și contractele de cesiune a creanței, menționând în final despre încheierea la 19 februarie 2014 a contractului de cesiune a creanței, prin care în calitate de cesionar, a preluat cu titlu oneros drepturile de creanță și alte drepturi deținute de S.R.L. „LUNDAS-TRANS” conform contractelor și actelor: contractul cadru nr. P/40363177100 din 15 octombrie 2010, un plafon global multe-valutar și multe-opțional în valoare totală de 350 000,00 de euro, pe un termen de 30 de luni, respectiv cu data scadenței la 15 aprilie 2013; anexa nr. 6 din 26 mai 2011 la contractul cadru nr. P/40363177100 din

15 octombrie 2010; anexa nr. 7 din 2 septembrie 2011 la contractul cadru nr. P/4036177100 din 15 octombrie 2010; contractul de ipotecă următor nr. P/40363117100/G1 din 15 octombrie 2010, confirmare de înregistrare a gajului nr. 146584 din 19 octombrie 2010; contractul de ipotecă nr. 1-11982 din 17 octombrie 2008 și acordul adițional la contractul de ipotecă înregistrat cu nr. 10521 din 25 octombrie 2010, la biroul notarului Evghenii Berghii și toate drepturile accesorii actelor menționate, inclusiv dreptul la dobânda aferentă, taxa de stat, penalități neachitate, cât și plățile supuse cesiunii. Conform pct. 1.2 din contract părțile au prevăzut că, drepturile de creanță care fac obiectul contractului sunt cesionate împreună cu drepturile de gaj și ipotecă deținute în temeiul contractului de ipotecă nr. 8472 din 11 noiembrie 2009 și acordului adițional nr. 1 din 19 octombrie 2010 încheiat între B.C. „MOBIASBANCĂ-Groupe Societe Generale” S.A. și S.R.L. „LUNDAS-TRANS”, a contractului de gaj următor cu nr. P/40363177100/G1 din 15 octombrie 2010 și a contractului de ipotecă cu nr. 1-11982 din 17 octombrie 2008 și acordului adițional la contractul de ipotecă din 25 octombrie 2010, încheiat între B.C. „MOBIASBANCĂ-Groupe Societe Generale” S.A. și S.C. „NATADORIX” S.R.L. Conform pct. 1.4., „Valoarea totală a datoriilor acumulate constituie 135 883,41 de EUR și 486 MDL”.

42. În partea încasării datoriei în sumă de 75 324, 66 de lei, a indicat că, rezultă din contractul de cesiune nr. 85 din 25 noiembrie 2013, încheiat, în calitate de cesionar cu S.A. „MOLDOVAGAZ, în calitate de cedent, s-a cedat S.C. „NATADORIX” S.R.L. creanța în mărime de 75 324,66 de lei. Ulterior încheierii actelor juridice, la 12 martie 2014, S.C. „NATADORIX” S.R.L. a fost declarată insolubilă, iar prin hotărârea Curții de Apel Chișinău, a fost intentată procedura simplificată a falimentului. Având în vedere obligația debitorului de a plăti creditorului suma de bani rezultată din contractul de credit, ipotecă și din contractul de furnizare a gazelor naturale, a depus cerere de validare a creanței în sumă de 135 883,41 de euro și 75 324,66 de lei. Prin încheierea din 10 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău, menținută inițial prin decizia din 11 iunie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost validată, iar ulterior, prin decizia din 17 septembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată din 10 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău, fiind constatată existența unui litigiu de drept. În contextul constatărilor instanței supreme, a și înaintat acțiunea în instanța de judecată.

43. Raportând prevederile art. 8 alin. (2), art.514, art.666, art. 572 alin.(1) din Codul civil la circumstanțele faptice reiese că, instanțele inferioare absolut eronat și contrar prevederilor legii au concluzionat la respingerea acțiunii depuse, din motiv că, și-ar fi validat creanța în mărime de 135 883, 41 de euro și 486, 00 de lei în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și astfel nu mai poate pretinde încasarea aceleiași sume.

44. Cu trimitere la prevederile art. 46 alin.(1), (2), art. 142 alin.(10), art. 181 alin. (4), art. 30 alin.(1), (2), (3) din Legea insolvabilității, art. 487 alin.

(2) din Codul civil, în redacția de până la 01 martie 2019. În condițiile neexecutării obligațiilor de către debitorul S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și a debitorului ipotecar S.C. „NATADORIX” S.R.L., are dreptul la admiterea creanțelor sale din contul bunurilor ipotecate inclusiv de către debitorul ipotecar S.C. „NATADORIX” S.R.L. Uzând de normele legale și având în vedere existența obligației a S.C. „NATADORIX” S.R.L., determină dreptul de recuperare a creanței din contul bunurilor ipotecate, fapt care a și fost realizat, prin încheierea din 11 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău. În prezent, creanța fiind parțial stinsă din contul înstrăinării bunurilor gajate în bază contractul de ipotecă încheiat între B.C. „MOBIASBANCĂ-Groupe Societe Generale” S.A. și S.C. „NATADORIX” S.R.L.

45. Corespunzător instanțele inferioare au omis să se expună asupra faptului că, contractul de locațiune încheiat între S.R.L. „LUNDAS-TRANS” și S.C. „NATADORIX” S.R.L. nr. 3 din 25 mai 2006 a fost încheiat pe un termen de 1.01.2006- 01.06.2010 (pct. 1.4. din contract), Astfel începând cu 2010 posesor al bunului era S.C. „NATADORIX” S.R.L. Datorii existente reflectă situația pentru perioada 01 decembrie 2012-31 ianuarie 2013, perioadă când bunul era în posesia S.C. „NATADORIX” S.R.L. Astfel, concluzia instanțelor de judecată precum că nu poate pretinde încasarea sumei din contul S.C. „NATADORIX” S.R.L., deoarece obligația de plată a gazelor naturale revine locatarului, este eronată în condițiile în care contractul de locațiune a încetat la 01 iunie 2010.

46. La 07 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și intervenientului accesoriu copia recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (Vol.III, f.d.128).

47. La 02 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol.III, f.d.131), lichidatorul S.C. „NATADORIX” S.R.L., Igor Bulgaru, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

48. La 13 februarie 2023, creditorul S.C. „NATADORIX” S.R.L., Alexandru Mahalov, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

49. Alte referințe nu au parvenit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

50. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art.

XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

51. Recursul declarat de S.R.L. „IUMINAV GRUP” a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

52. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. (2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

53. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. (2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

54. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

55. Art. 433 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

56. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat public la 08 iunie 2022. Materialele cauzei atestă expedierea copiei integrale a deciziei instanței de apel către participanții la proces, la data de 13 septembrie 2022, inclusiv prin intermediul poștei electronice, doar că adresa de email a avocatului Igor Verejeanu a fost indicată greșit „verejanu@yahoo.com” în loc de „verejeanu@yahoo.com” (Vol.III, f.d.113). Urmează a fi reținută afirmația recurentului că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 20 septembrie 2022, confirmată prin mențiunea efectuată în înscrisul anexat la recurs (Vol.III, f.d.124). Astfel, recursul depus la 16 noiembrie 2022, se consideră declarat în termenul stabilit de lege.

57. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

58. În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

60. Din analiza recursului declarat rezultă că S.R.L. „IUMINAV GRUP” în motivarea recursului a invocat temeii de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând temeiurile de drept prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, invocate de recurent în sensul menționat supra, și anume neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a legii, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

62. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

63. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

64. Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

65. La fel, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele, un alt argument invocat de recurent.

66. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

67. La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

68. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de S.R.L. „IUMINAV GRUP” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

69. Din aceste motive, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „IUMINAV GRUP” împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat